

[Ole Henriksen]

linjerne op endnu en gang for, hvad der var betingelserne for det igangværende projekt.

Forespørgslen drejer sig i korthed om at udvide det grundlag, som folketinget til sin tid skal træffe en beslutning på. Udvidelsen består i en ny idékonkurrence – jeg forstår, det er i den retning, man søger – en ny idékonkurrence, der skiller et nyt skuespilhus fra Kgs. Nytorv-området.

SF er i princippet enig i, at Det kgl. Teaters fremtidige virksomhed skal fortsætte med de tre kunstarter under samme tag. Dermed har vi selvfølgelig også sagt, at vi principielt ikke er interesseret i at udvide konkurrencebetingelserne, som ligger på dette grundlag; vi er tilfreds med det. Dette princip er fulgt med den idékonkurrence, som er i gang, og vi ser ingen grund til, at man nu forhaler den igangværende beslutningsproces, ej heller at der skabes fornyet uro omkring Det kgl. Teater. Det er en uro, som mange tager med glæde. Fremskridtspartiet har således stillet et dagsordensforslag, og det afviser vi i øvrigt med det samme. Det er klart, at hr. Poulsgaard benytter lejligheden til også at dyrke sin Hassan omkring dansk kulturpolitik, som den har formet sig hidtil. Hvis man fortsætter den linje med at skabe uro om teatrets virksomhed og vil forhale en endelig afslutning på ombygning og nybygning, dyrker man altså egentlig fremskridtspartiets sag mere, end man måske selv regner med.

Som motivering for at skille teatret ad fremfører fru Grethe Fenger Møller, at det fysiske ikke kan lade sig gøre at placere et hensigtsmæssigt skuespilhus sammen med de to andre kunstarter på Kgs. Nytorv eller i det område. Jeg skal ikke i hvert fald på nuværende tidspunkt gøre mig klog på, hvilke tekniske og fysiske vanskeligheder det vil få på indretningen af huset derovre, men når ca. 50 arkitekter, som vel har en vis ekspertise, har kastet sig ud i opgaven, må man formode, at de ikke har betragtet det som helt håbløst, ej heller som teknisk uløseligt, men i virkeligheden mener, der er muligheder for at få løst de problemer, som indeholdes i kommissoriet for denne opgave. Det vil sige, at hjerken fru Grethe Fenger Møller eller hr. Poul Schlüter førte bevis for, at denne tekniske og fysiske opførelse af et skuespilhus i forbindelse med de øvrige kunstarter i området omkring Kgs. Nytorv ikke kan lade sig

gøre. Debatten om, hvorvidt dette skuespilhus skal ligge på langs eller på tværs, og hvordan det bliver indrettet, synes jeg vi skal vente med, til projektkonkurrencen er overstået og vi har målsætningsudvalgets resultater; lad os få en debat på det grundlag om, hvordan man får lagt det mest hensigtsmæssigt.

Da jeg i går spekulerede lidt på årsagen til denne debats fremkomst, kom jeg til den slutning, at den nok skulle søges i den almindelige terapi, som i øjeblikket beskæftiger folketinget med forespørgselsdebatter, at vi skulle prøve at vende denne problematik endnu en gang. Men der er altså en hensigt med denne forespørgsel, og hensigten er åbenbart at få udvidet grundlaget for beslutning, og det må medføre, at der må komme et dagsordensforslag fra de konservative eller fra hr. Melchior eller måske et beslutningsforslag fra hr. Melchior, der jo har gjort sig meget stærke overvejelser om, hvordan man skulle løse problemerne teknisk. Men kommer der ikke det, overlader vi denne debat til referatet i Folketingstidende. Der kan den så stå, og så kan vi bruge den som opslagsbog, når vi skal have debat næste gang. Det er da også udmærket med en opslagsbog, men lad os nu prøve at komme det stykke videre, så vi kan få godkendt, at den procedure, der er i gang i øjeblikket, også skal fortsætte.

Ib Nørlund (DKP):

Jeg synes, man kan gratulere de konservative til, at det er lykkedes dem at finde det omtrent mest uegnede tidspunkt til at rejse denne debat herinde i folketinget. Man kunne have gjort det tidligere med en vis ret, og man kan gøre det på et senere trin, men at gøre det lige netop nu viderefører måske én tradition, nemlig at der igennem tiderne jo altid har været meget rod i forbindelse med debatterne om Det kgl. Teater. Men lige netop nu, hvor en række enkeltheder om virkeliggørelsen af de tidligere beslutninger er uafklarede, er tidspunktet dog særlig uegnet. Man kunne selvfølgelig sige, at en debat som denne her skulle vise veje, der førte videre; men jeg må med al respekt for mine kolleger blandt ordførerne sige, at jeg ikke synes, der er noget som helst, der tyder på, at debatten har den virkning.